

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 6. prosince 2017 v Praze **odvolání obžalovaného JUDr. Vlastimila Matuly**, nar. [REDAKCE] proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. června 2017, sp.zn. 1T 164/2012, a rozhodl takto:

Podle § 257 odst. 1 písm. c) trestního řádu se **napadený rozsudek zrušuje** a z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu se **zastavuje trestní stíhání obviněného JUDr. Vlastimila Matuly**, nar. [REDAKCE] pro skutek uvedený v obžalobě Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.6.2012, sp.zn. [REDAKCE], popsany v obžalobě tak, že:

v Praze 2, Vyšehradská 16 v objektu Ministerstva spravedlnosti České republiky JUDr. Vladimír Chrástecký v postavení ředitele odboru dohledu a zároveň vrchního ředitele podsekcce dohledu a justice Ministerstva spravedlnosti ČR dne 13. května 2010 obdržel k podpisu spolu se spisem č. j. [REDAKCE] návrh na odložení podnětu ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch ods. [REDAKCE] B [REDAKCE] vypracovaný referentkou [REDAKCE] I [REDAKCE] J [REDAKCE] a ačkoli již dne 22. dubna 2010 podepsal v totožné trestní věci návrh na odložení podnětu ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného R [REDAKCE] T [REDAKCE] (pod č. j. [REDAKCE] vypracovaný stejnou referentkou a aprobovaný ministryní spravedlnosti dne 4. května 2010) v úmyslu zmanipulovat řízení ve věci podnětů k podání stížností pro porušení zákona dne 17. května 2010 poté, co ze spisového materiálu odstranil zpracovaný návrh na odložení podnětu, nechal, aniž by o tomto vyrozuměl příslušného vedoucího oddělení trestního přezkumu, který návrh na odložení před postoupením JUDr. Vladimíru Chrásteckému schválil, spis čj. [REDAKCE] přidělit na odbor dohledu, oddělení trestního přezkumu Ministerstva spravedlnosti ČR JUDr. Vlastimilu Matulovi, který poté dne 2. června 2010 připojil ke spisovému materiálu čj. [REDAKCE] takže mu bylo známo, že v podstatě totožné podání ve prospěch ods. R [REDAKCE] T [REDAKCE] již bylo odloženo a i přesto, aniž by se vyrovnal s argumenty uváděnými v ministryní aprobovaném návrhu na odložení a aniž by se jakkoli zabýval argumentací senátu Nejvyššího soudu ČR v rozhodnutí o dovolání ods. R [REDAKCE] T [REDAKCE] a J [REDAKCE] B [REDAKCE] sp.zn. Tdo 37/2010 ze dne 3. února 2010 (které bylo součástí spisového materiálu, který měl JUDr. Vlastimil Matula k dispozici a na které se také ve svém návrhu ve věci ods. R [REDAKCE] T [REDAKCE] odkazovala [REDAKCE] J [REDAKCE], kde senát Nejvyššího soudu ČR mimo jiné konstatoval, že „soudy nižších stupňů věnovaly hodnocení provedených důkazů dostatečnou pozornost, své úvahy dostatečně odůvodnily a na základě všech souvislostí a v souladu se zásadami logiky došly ke správným skutkovým zjištěním“, úmyslně navrhl dne 7. června 2010 ministryní spravedlnosti podat ve prospěch ods. R [REDAKCE] T [REDAKCE] a J [REDAKCE] B [REDAKCE] stížnost pro porušení zákona, přičemž zároveň v souladu se zvyklostmi vypracoval i text samotné stížnosti, ale zcela mimo zavedenou praxi a ačkoliv si byl vědom toho, že pro takový postup nejsou splněny zákonné důvody, vypracoval i rozhodnutí o přerušení výkonu trestů odnětí svobody oběma odsouzeným, když po podpisu obou dokumentů ministryní spravedlnosti JUDr. Danielou Kovářovou dne 8. června 2010 byl výkon trestu odnětí svobody oběma odsouzeným skutečně přerušen a oba následně uprchli do zahraničí, čímž úmyslným společným jednáním manipulovali řízení ve věci podnětů k podání stížností pro porušení zákona takovým způsobem, aby odsouzeným umožnili vyhnout se uloženému trestu,

č í m ž m ě l s p á c h a t : přečin nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í

Dne 29.6.2017 rozhodl Obvodní soud pro Prahu 2, na podkladě obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.6.2012, v hlavním líčení napadeným rozsudkem tak, že obžalovaný JUDr. Vlastimil Matula spáchal přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku (TrZ), a to tím, že v objektu Ministerstva spravedlnosti České republiky, Vyšehradská 16, Praha 2, již odsouzený JUDr. Vladimír Chrástecký v postavení ředitele odboru dohledu a zároveň vrchního ředitele podsekcce dohledu a justice Ministerstva spravedlnosti ČR dne 13. května 2010 obdržel k podpisu spolu se spisem č. j. [redacted] návrh na odložení podnětu ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného J. [redacted] B. [redacted] vypracovaný referentkou [redacted] I. [redacted] J. [redacted] které byla věc přidělena vedoucím oddělení trestního přezkumu a ačkoli již dne 22. dubna 2010 podepsal v totožné trestní věci návrh na odložení podnětu ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného R. [redacted] T. [redacted] (pod č. j. [redacted] vypracovaný stejnou referentkou a aprobovaný ministryní spravedlnosti dne 4. května 2010) a ačkoli věděl, že věc do té doby vyřizovala kmenová pracovnice uvedeného oddělení [redacted] I. [redacted] J. [redacted] nechal dne 17. května 2010 mimo obvyklý režim přidělování spisů, aniž by o tomto vyrozuměl příslušného vedoucího oddělení trestního přezkumu, který předmětný návrh na odložení schválil, přidělit spis č. j. [redacted] stážístovi na odboru dohledu, oddělení trestního přezkumu JUDr. Vlastimilu Matulovi, s pokynem vypracovat ve věci návrh stížnosti pro porušení zákona včetně návrhu na přerušení výkonu trestu, přičemž obžalovaný JUDr. Vlastimil Matula, poté co si ke spisovému materiálu nechal dne 2. června 2010 připojit spis č. j. [redacted] týkající se odsouzeného R. [redacted] T. [redacted] ze kterého mu bylo známo, že v podstatě totožné podání ve prospěch tohoto odsouzeného již bylo odloženo, a poté co mu byl znám obsah návrhu [redacted] I. [redacted] J. [redacted] na odložení podnětu ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného J. [redacted] B. [redacted] ze dne 12. května 2010, v předmětné věci navrhl dne 7. června 2010 ministryni spravedlnosti podat ve prospěch odsouzených R. [redacted] T. [redacted] a J. [redacted] B. [redacted] stížnost pro porušení zákona a současně vypracoval i rozhodnutí o přerušení výkonu trestů odnětí svobody oběma odsouzeným, kteří byli uznáni vinnými rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31.3.2009, sp.zn. [redacted] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 12.8.2009, sp.zn. [redacted] ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 4 trestního zákona odcizením finanční hotovosti ve výši 74.000.000,- Kč, která nebyla v rámci trestního řízení vrácena ani zajištěna, za což byl oběma jmenovaným pravomocně uložen trest odnětí svobody v trvání deseti let, jehož delší část měli před sebou, ačkoli pro takový postup nebyly splněny zákonné důvody, což věděl již v době vypracovávání svého návrhu, stejně jako to věděl již odsouzený JUDr. Vladimír Chrástecký v době zadání tohoto pracovního úkolu spoluobžalovanému, a vzdor svému vědomí o nedůvodnosti propuštění odsouzených jednali s cílem tohoto propuštění obou odsouzených z věznice dosáhnout, přičemž se obžalovaný JUDr. Vlastimil Matula vůbec nezabýval argumentací [redacted] I. [redacted] J. [redacted] v návrzích na odložení podnětů ke stížnosti pro porušení zákona ve prospěch odsouzených R. [redacted] T. [redacted] a J. [redacted] B. [redacted] a argumentací senátu Nejvyššího soudu ČR v rozhodnutí o dovolání odsouzených R. [redacted] T. [redacted] a J. [redacted] B. [redacted] sp. zn. 7 Tdo 37/2010 ze dne 3. února 2010 (které bylo součástí spisového materiálu), v němž předmětný soud mimo jiné konstatoval, že „soudy nižších stupňů věnovaly hodnocení provedených důkazů dostatečnou pozornost, své úvahy dostatečně odůvodnily a na základě všech souvislostí a v souladu se zásadami logiky došly ke správným skutkovým zjištěním“, a v předloženém návrhu stížnosti pro porušení zákona zamlčel skutečnost, že ve věci bylo dovolání odsouzených odmítnuto, a již odsouzený JUDr. Vladimír Chrástecký tento návrh formálně schválil a nechal předložit k podpisu ministryni spravedlnosti, přičemž oba (obžalovaný i již odsouzený JUDr. Chrástecký) předpokládali, že tento návrh ministryně bez dalšího podepíše,

k čemuž také dne 8.6.2010 došlo, a v důsledku toho byli odsouzeni R [REDACTED] T [REDACTED] a J [REDACTED] B [REDACTED] propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody a utekli do ciziny, kde byli na základě mezinárodního příkazu k zatčení dne 23.5.2011 zadrženi. Obžalovaný byl napadeným rozsudkem za výše uvedený přečin odsouzen podle § 366 odst. 1 TrZ k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 TrZ podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti čtyř měsíců.

Dne 10.10.2017 byla věc s včas podaným a odůvodněným odvoláním JUDr. Matuly předložena Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze nařídil veřejné zasedání k projednání odvolání na den 28.11.2017. Dne [REDACTED] avizoval obhájce obžalovaného městskému soudu, že JUDr. Vlastimil Matula zemřel. Veřejné zasedání bylo odročeno na neurčito za účelem vyžádání oficiální zprávy o úmrtí obžalovaného. Dne 4.12.2017 obdržel městský soud oficiální zprávu od Nemocnice [REDACTED] v níž bylo potvrzeno, že JUDr. Vlastimil Matula ve jmenované nemocnici zemřel dne [REDACTED].

Podle § 257 odst. 1 c) tr. řádu odvolací soud napadený rozsudek nebo jeho část zruší a v rozsahu zrušení trestní stíhání zastaví, shledá-li, že je tu některá z okolností, jež by odůvodňovaly zastavení trestního stíhání soudem prvního stupně (§ 223 odst. 1, 2). Podle § 223 odst. 1 tr.řádu soud zastaví trestní stíhání, shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1 tr.řádu. Podle § 11 odst. 1 písm. e) tr.řádu trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, kdo zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

Městský soud rozhodl dle § 263 odst. 1 písm. a) tr.řádu v neveřejném zasedání, a to tak, že trestní stíhání zastavil, neboť – jak vyplývá z výše uvedené citace příslušných ustanovení trestního řádu – tak ukládá zákon.

P o u ě n í : Toto usnesení není možno napadnout stížností, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 6. prosince 2017

Mgr. Jan K a r e š , v.r.
předseda senátu